

United Nations Office on Drugs and Crime

عربي 中文 **English** Français Русский Español
Year:1961

Country: Sweden

Available languages: **English**

Keywords: Treaties (Extradition)

CONVENTION ON EXTRADITION BETWEEN THE UNITED STATES OF AMERICA AND SWEDEN

The United States of America and the Kingdom of Sweden desiring to make more effective the cooperation of the two countries in the repression of crime, have resolved to conclude a Convention on Extradition and for this purpose have appointed the following Plenipotentiaries:

The President of the United States of America:

Dean Rusk, Secretary [2] of State of the United States of America, and His Majesty the King of Sweden:

Gunnar Jarring, Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of Sweden to the United States of America,

who, having communicated to each other their respective full powers, found to be in good and due form, agree as follows:

ARTICLE I

Each Contracting State undertakes to surrender to the other, subject to the provisions and conditions laid down in this Convention, those persons found in its territory who have been charged with or convicted of any of the offenses specified in Article II of this Convention committed within the territorial jurisdiction of the other, or outside thereof under the conditions specified in Article IV of this Convention; provided that such surrender shall take place only upon such evidence of criminality as, according to the laws of the place where the person sought shall be found, would justify his commitment for trial if the offense had been there committed.

ARTICLE II

Extradition shall be granted, subject to the provisions of this Convention, for the following offenses:

1. Murder, including infanticide; the killing of a human being, when such act is punishable in the [3] United States as voluntary manslaughter, and in Sweden as manslaughter.
2. Malicious wounding; mayhem; willful assault resulting in grievous bodily harm.
3. Kidnapping; abduction.
4. Rape; abortion; carnal knowledge of a girl under the age specified by law in such cases in both the requesting and requested State.
5. Procuration, defined as the procuring or transporting of a woman or girl under age, even with her consent, for immoral purposes, or of a woman or girl over age, by fraud, threats, or compulsion, for such purposes with a view in either case to gratifying the passions of another person; profiting from the prostitution of another.
6. Bigamy.
7. Robbery; burglary, defined to be the breaking into or entering either in day or night time, a house,

office, or other building of a government, corporation, or private person, with intent to commit a felony therein.

8. Arson.

9. The malicious and unlawful damaging of railways, trains, vessels, aircraft, bridges, vehicles, and other means of travel or of public or private buildings, or other structures, when the act committed shall endanger human life.

10. Piracy; mutiny on board a vessel or an aircraft for the purpose of rebelling [4] against the authority of the Captain or Commander of such vessel or aircraft; or by fraud or violence taking possession of such vessel or aircraft.

11. Blackmail or extortion.

12. Forgery, or the utterance of forged papers; the forgery or falsification of official acts of government, of public authorities, or of courts of justice, or the utterance of the thing forged or falsified.

13. The counterfeiting, falsifying or altering of money, whether coin or paper, or of instruments of debt created by national, state, provincial, or municipal governments, or of coupons thereof, or of bank-notes, or the utterance or circulation of the same; or the counterfeiting, falsifying or altering of seals of state.

14. Embezzlement by public officers; embezzlement by persons hired or salaried, to the detriment of their employers; larceny; obtaining money, valuable securities or other property by false pretenses, or by threats of injury; receiving money, valuable securities or other property knowing the same to have been embezzled, stolen or fraudulently obtained.

15. Making use of the mails or other means of communication in connection with schemes devised or intended to deceive or defraud the public [5] or for the purpose of obtaining money under false pretenses.

16. Fraud or breach of trust by a bailee, banker, agent, factor, trustee or other person acting in a fiduciary capacity, or director or member or officer of any company.

17. Soliciting, receiving, or offering bribes.

18. Perjury; subornation of perjury.

19. Offenses against the laws for the suppression of slavery and slave trading.

20. Offenses against the bankruptcy laws.

21. Smuggling, defined to be the act of willfully and knowingly violating the customs laws with intent to defraud the revenue by international traffic in merchandise subject to duty.

22. Offenses against the laws relating to the traffic in, use of, or production or manufacture of, narcotic drugs or cannabis.

23. Offenses against the laws relating to the illicit manufacture of or traffic in poisonous chemicals or substances injurious to health.

24. The attempt to commit any of the above offenses when such attempt is made a separate offense by the laws of the Contracting States.

25. Participation in any of the above offenses.

ARTICLE III

1. The requested State shall, subject to the provisions of this Convention, extradite a person charged with or convicted [6] of any offense enumerated in Article II only when both of the following conditions exist:

(a) The law of the requesting State, in force when the offense was committed, provides a possible penalty of deprivation of liberty for a period of more than one year; and

(b) The law in force in the requested State generally provides a possible penalty of deprivation of liberty for a period of more than one year which would be applicable if the offense were committed in the territory of the requested State.

2. When the person sought has been sentenced in the requesting State, the punishment awarded must have been for a period of at least four months.

ARTICLE IV

1. Extradition need not be granted for an offense which has been committed within the territorial jurisdiction of the requested State, but if the offense has been committed in the requested State by an officer or employee of the requesting State, who is a national of the requesting State, the executive authority of the requested State shall, subject to its laws, have the power to surrender the person sought if, in its discretion, it be deemed proper to do so.

2. When the offense has been committed outside the territorial jurisdiction [7] of the requesting State, the request for extradition need not be honored unless the laws of the requesting State and those of the requested State authorize prosecution of such offense under corresponding circumstances.

3. The words "territorial jurisdiction" as used in this Article and in Article I of this Convention mean: territory, including territorial waters, and the airspace thereover, belonging to or under the control of one of the Contracting States; and vessels and aircraft belonging to one of the Contracting States or to a citizen or corporation thereof when such vessel is on the high seas or such aircraft is over the high seas.

ARTICLE V

Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:

1. When the person sought has already been or is at the time of the request being proceeded against in the requested State in accordance with the criminal laws of that State for the offense for which his extradition is requested.

2. When the legal proceedings or the enforcement of the penalty for the offense has become barred by limitation according to the laws of either the requesting State or the requested State.

3. When the person sought has been or will be tried [8] in the requesting State by an extraordinary tribunal or court.

4. When the offense is purely military.

5. If the offense is regarded by the requested State as a political offense or as an offense connected with a political offense.

6. If in the specific case it is found to be obviously incompatible with the requirements of humane treatment, because of, for example, the youth or health of the person sought, taking into account also the nature of the offense and the interests of the requesting State.

ARTICLE VI

When the person sought is being proceeded against in accordance with the criminal laws of the requested State or is serving a sentence in that State for an offense other than that for which extradition has been requested, his surrender may be deferred until such proceedings have been terminated or he is entitled to be set at liberty.

ARTICLE VII

There is no obligation upon the requested State to grant the extradition of a person who is a national of the requested State, but the executive authority of the requested State shall, subject to the appropriate laws of that State, have the power to surrender a national of that State if, in its discretion, it be deemed proper to do so. [9]

ARTICLE VIII

If the offense for which extradition is requested is punishable by death under the law of the requesting State and the law of the requested State does not permit this punishment, extradition may be refused unless the requesting State gives such assurance as the requested State considers sufficient that the death penalty will not be carried out.

ARTICLE IX

A person extradited by virtue of this Convention may not be tried or punished by the requesting State for any offense committed prior to his extradition, other than that which gave rise to the request, nor may he be re-extradited by the requesting State to a third country which claims him, unless the surrendering State so agrees or unless the person extradited, having been set at liberty within the requesting State, remains voluntarily in the requesting State for more than 45 days from the date on which he was released. Upon such release, he shall be informed of the consequences to which his stay in the territory of the requesting State might subject him.

ARTICLE X

To the extent permitted under the law of the requested State and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all articles acquired [10] as a result of the offense or which may be required as evidence shall be surrendered.

ARTICLE XI

1. The request for extradition shall be made through the diplomatic channel and shall be supported by the following documents:

(a) In the case of a person who has been convicted of the offense: a duly certified or authenticated copy of the final sentence of the competent court. However, in exceptional cases, the requested State may request additional documentation.

(b) In the case of a person who is merely charged with the offense: a duly certified or authenticated copy of the warrant of arrest or other order of detention issued by the competent authorities of the requesting State, together with the depositions, record of investigation or other evidence upon which such warrant or order may have been issued and such other evidence or proof as may be deemed competent in the case.

2. The documents specified in this Article must include a precise statement of the criminal act with which the person sought is charged or of which he has been convicted, and the place and date of the commission of the criminal act. The said documents must be accompanied by an authenticated copy of the texts [11] of the applicable laws of the requesting State including the laws relating to the limitation of the legal proceedings or the enforcement of the penalty for the offense for which the extradition of

the person is sought, and data or records which will prove the identity of the person sought as well as information as to his nationality and residence.

3. The documents in support of the request for extradition shall be accompanied by a duly certified translation thereof into the language of the requested State.

ARTICLE XII

1. The Contracting States may request, through the diplomatic channel, the provisional arrest of a person, provided that the offense for which he is sought is one for which extradition shall be granted under this Convention. The request shall contain:

(a) A statement of the offense with which the person sought is charged or of which he has been convicted;

(b) A description of the person sought for the purpose of identification;

(c) A statement of his whereabouts, if known; and

(d) A declaration that there exist and will be forthcoming the relevant documents required by Article XI of this Convention.

2. If, within a maximum period of 40 days from the date [12] of the provisional arrest of the person in accordance with this Article, the requesting State does not present the formal request for his extradition, duly supported, the person detained will be set at liberty and a new request for his extradition will be accepted only when accompanied by the relevant documents required by Article XI of this Convention.

ARTICLE XIII

1. Expenses related to the transportation of the person extradited shall be paid by the requesting State. The appropriate legal officers of the country in which the extradition proceedings take place shall, by all legal means within their power, assist the officers of the requesting State before the respective judges and magistrates. No pecuniary claim, arising out of the arrest, detention, examination and surrender of fugitives under the terms of this Convention, shall be made by the requested State against the requesting State other than as specified in the second paragraph of this Article and other than for the lodging, maintenance, and board of the person being extradited prior to his surrender.

2. The legal officers, other officers of the requested State, and court stenographers in the requested State who shall, in [13] the usual course of their duty, give assistance and who receive no salary or compensation other than specific fees for services performed, shall be entitled to receive from the requesting State the usual payment for such acts or services performed by them in the same manner and to the same amount as though such acts or services had been performed in ordinary criminal proceedings under the laws of the country of which they are officers.

ARTICLE XIV

1. Transit through the territory of one of the Contracting States of a person in the custody of an agent of the other Contracting State, and surrendered to the latter by a third State, and who is not of the nationality of the country of transit, shall, subject to the provisions of the second paragraph of this Article, be permitted, independently of any judicial formalities, when requested through diplomatic channels and accompanied by the presentation in original or in authenticated copy of the document by which the State of refuge has granted the extradition. In the United States of America, the authority of the Secretary of State of the United States of America shall be first obtained.

2. The permission provided for in this Article may [14] nevertheless be refused if the criminal act which has given rise to the extradition does not constitute an offense enumerated in Article II of this

Convention, or when grave reasons of public order are opposed to the transit.

ARTICLE XV

To the extent consistent with the stipulations of this Convention and with respect to matters not covered herein, extradition shall be governed by the laws and regulations of the requested State.

ARTICLE XVI

1. This Convention shall be ratified and the ratifications shall be exchanged at Stockholm as soon as possible.

2. This Convention shall enter into force upon the exchange of ratifications. It may be terminated by either Contracting State giving notice of termination to the other Contracting State at any time, the termination to be effective six months after the date of such notice.

KONVENTION OM UTLAMNING MELLAN AMERIKAS FORENTA STATER OCH SVERIGE

Amerikas Forenta Stater och Konungariket Sverige, vilka onska vidga de tva staternas samarbete i fraga om brottslighetens bekampande, ha beslutat att avsluta en konvention om utlamning och ha for detta andamal utsett foljande befullmaktigade ombud:

Amerikas Forenta Staters President:

Dean Rusk, [15] Amerikas Forenta Staters Secretary of State, och Hans Majestat Konungen av Sverige:

Gunnar Jarring, Sveriges utomordentlige och befullmaktigade ambassador i Amerikas Forenta Stater,

vilka efter att ha delgivit varandra sina respektive fullmakter, som befunnits i god och behorig form, overenskomma om foljande.

ARTIKEL I

Vardera avtalsslutande staten atager sig att i enlighet med de bestammelser och villkor som faststallts i denna konvention, till den andra staten utlamna personer, som patraffats a dess territorium och vilka aro misstankta eller domda for nagot av de brott, som angivas i artikel II i denna konvention och vilka begatts inom den andra statens territoriella jurisdiktionsomrade eller utanfor detta under de i artikel IV av denna konvention angivna villkoren. Sadan utlamning skall dock aga rum endast pa grundval av sadan bevisning om brottslighet, som enligt lagstiftningen pa den ort, dar den eftersokte patraffats, skulle rattfardiga hans stallande infor ratta, om brottet begatts dar.

ARTIKEL II

Utlamning skall, i enlighet med bestammelserna i denna konvention, beviljas for foljande brott:

1. Mord, inbegripet barnamord; dodande av annan, da sadan garning ar straffbar [16] i Sverige sasom drap och i Forenta Staterna sasom drap av vilja.

2. Avsiktligt tillfogande av skada a person och uppsatlig misshandel, foranledande allvarlig kroppsskada.

3. Bortforande av barn eller vuxen.

4. Valdtakt; fosterfordrivning; otukt med kvinna, vilken ej uppnatt den alder som for sadant fall angivits av lagen i saval den ansokande som den anmodade staten.

5. Koppleri, bestamt sasom tillhandahallande eller befordran i osedlight syfte av underarig kvinna, aven med hennes medgivande, eller i samma syfte av annan kvinna genom brukande av svek, hot eller tvang, i bada fallen for att tillfredsstalla annan persons begar; utnyttjande for egen vinning av annans otuktiga levnadssatt.
6. Tvegifte.
7. Ran; inbrott, bestamt sasom garning, varigenom nagon under dag eller natt bryter sig in i eller forskaffar sig tilltrade till hus, kontor eller annan byggnad, tillhorande staten, juridisk person eller enskild, i avsikt att dari forova tillgrepp eller annan liknande garning.
8. Mordbrand.
9. Avsiktig olaglig skadegorelse a jarnvag, tag, fartyg, luftfartyg, bro, fordon och annat fortskaffningsmedel eller a allman eller enskild byggnad eller byggnadsverk, om garningen innebar fara for [17] manniskoliv.
10. Sjoroveri; myteri ombord a fartyg eller luftfartyg i avsikt att satta sig upp mot fartygets eller luftfartygets befalhavare; besittningstagande av fartyg eller luftfartyg genom svikligt forfarande eller vald.
11. Utpressning.
12. Forfalskning eller brukande av falsk urkund; eftergorande eller forfalskning av regerings, offentlig myndighets eller domstols officiella handlingar eller brukande av det salunda eftergjorda eller forfalskade.
13. Eftergorande, forfalskning eller forandrande av penningar, vare sig mynt eller sedlar, eller av skuldebrev, utgivna av federal, delstatlig, provinsiell eller kommunal myndighet, eller av dattill horande kuponger eller ock av banksedlar samt utgivande eller utprangling darav; eller eftergorande, forfalskning eller forandrande av offentliga sigill.
14. Forskingring av ambets- eller tjansteman; forskingring av anstalld till forfang for arbetsgivaren; stold; atkomst av penningar, vardepapper eller annan egendom genom bedrageri eller hot att tillfoga skada; mottagande av penningar, vardepapper eller annan egendom med vetskap om att det mottagna atkommits genom forskingring, stold eller bedrageri.
15. Brukande av allmanna posten eller [18] andra kommunikationsmedel i samband med forberedande atgarder, syftande till att vilseleda allmanheten eller att utfa penningar under falska forespeglingar.
16. Bedrageri eller troloshet av forvaltare eller sysloman, bankir, agent, kommissionar, formyndare, god man eller annan som innehar fortroendestallning eller av direktor, styrelseledamot eller tjansteman i bolag.
17. Begarande, mottagande eller erbjudande av muta.
18. Mened; anstiftan av mened.
19. Brott enligt lagstiftning om undertryckande av slaveri och slavhandel.
20. Galdenarsbrott.
21. Smuggling, bestamt sasom garning varigenom nagon avsiktligt overtrader tullagstiftning i syfte att undandra tullavgift pa internationell handel med tullbelagd vara.
22. Brott enligt lagstiftning om handel med samt brukande, framstallning eller tillverkning av narkotiska

amnen eller hashish.

23. Brott enligt lagstiftning om otillåten tillverkning av eller handel med giftiga kemikalier eller hälsovadliga varor.

24. Forsök till något av ovannamnda brott, därest sadant försök är brottsligt enligt lagstiftningen i de avtalslutande staterna.

25. Medverkan till något av ovannamnda brott.

ARTIKEL III

1. Den anmodade staten skall, i enlighet med [19] bestämmelserna i denna konvention, utlamna den som är misstänkt eller dömd för något av de i artikel II uppräknade brotten, allenast om följande båda förutsättningar äro uppfyllda:

a) Enligt den ansökande statens lagstiftning, i dess lydelse vid tidpunkten för brottets begående, kan a brottet följa frihetsstraff under längre tid än ett år; samt

b) enligt gällande lagstiftning i den anmodade staten kan a brottet i allmänhet följa frihetsstraff under längre tid än ett år, vilken påföljd skulle tillämpas, om brottet hade begåtts på den anmodade statens territorium.

2. Har den eftersökte dömts i den ansökande staten, måste det utmätta straffet avse frihetsberövande under en tid av lagst fyra månader.

ARTIKEL IV

1. Utlamning behöver icke medgivas för brott, som begåtts inom den anmodade statens territoriella jurisdiktionsområde. Har brottet begåtts inom den anmodade staten av någon som är ambets- eller tjänsteman hos den ansökande staten och tillika medborgare däri, skall den anmodade staten, med tillämpning av sin lagstiftning, äga rätt att överlamna den vars utlamning begärts, därest enligt dess bedomande det anses lämpligt att så förfara.

2. Har brottet begåtts utanför den ansökande [20] statens territoriella jurisdiktionsområde, behöver framställning om utlamning icke bifallas med mindre lagstiftningen i den ansökande staten samt lagstiftningen i den anmodade staten under motsvarande förhållanden medger beivrande av sadant brott.

3. Med uttrycket "territoriellt jurisdiktionsområde" i denna artikel och artikel I i denna konvention förstås territorium, inbegripet territorialvattnet och lufttrummet däröver, som tillhör endera avtalslutande staten eller står under dess kontroll, liksom fartyg och luftfartyg, tillhörande endera avtalslutande staten eller dess medborgare eller där hemmahörande juridisk person, när sadant fartyg befinner sig på öppna havet eller sadant luftfartyg befinner sig över öppna havet.

ARTIKEL V

Utlamning skall icke medgivas när någon av följande omständigheter föreligger:

1. Om den vars utlamning begärts redan lagförs eller vid tiden för framställningen lagförs i den anmodade staten i enlighet med gällande strafflag i denna stat för det brott, för vilket utlamningen begärts.

2. Om talan om brottet preskriberats eller straffet för brottet eljest förfallit enligt lagstiftningen i antingen den ansökande eller den anmodade staten.

3. Om den som [21] begärts utlamnad åtalats eller kommer att åtalas inför extraordinär domstol i den

ansökande staten.

4. Om garningen utgör brott enbart enligt militär lagstiftning.

5. Om brottet av den anmodade staten betraktas som politiskt eller förknippat med ett politiskt brott.

6. Om utlämning i särskilt fall finnes uppenbart oförenlig med humanitetens krav på grund av, exempelvis, den avsedda personens ungdom eller hälsotillstånd, med beaktande jämför av brottets beskaffenhet och den ansökande statens intressen.

ARTIKEL VI

Om den som begärts utlämnad är föremål för åtgärder enligt den anmodade statens strafflagstiftning med anledning av annat brott än det för vilket utlämning begärts eller denne för sådant brott årtjänat straff i den anmodade staten, må med hans överlämnande ånå till dess att av brottet påkallade sådana åtgärder slutförts eller han är berättigad till frigivning.

ARTIKEL VII

Den anmodade staten är icke förpliktad att medgiva utlämning av person, som är medborgare i denna stat, men skall i enlighet med sin lagstiftning åga rätt att överlämna egen medborgare, om detta enligt dess bedömning anses böra ske.

ARTIKEL VIII

Om det brott för vilket utlämning begäres enligt den ansökande [22] statens lagstiftning förskyller dödsstraff men lagstiftningen i den anmodade staten icke medger att sådant straff utdöms, må utlämning vägras, därest ej den ansökande staten åtgäver sådan försäkran, som den anmodade staten finner tillfyllest, att dödsstraff icke kommer att verkställas.

ARTIKEL IX

Den som utlämnats enligt denna konvention må icke lagföras eller straffas i den ansökande staten för annat före utlämningen begånget brott än det, som föranlett utlämningen, och ej heller av nämnda stat vidareutlämnas till tredje land som eftersöker honom, med mindre den stat, som överlämnat honom, samtycker därtill eller också han själv, efter att ha frigivits i den ansökande staten frivilligt kvarstannat där under längre tid än 45 dagar från dagen för hans frigivande. Vid frigivande som nyss sagts skall han underrättas om den påföljd hans uppehåll på den ansökande statens territorium må medföra för hans vidarekommande.

ARTIKEL X

I den utsträckning lagstiftningen i den anmodade staten så medger och under vederbörligt tillgodosende av tredje mans rättigheter skola alla föremål, som åtkommit genom brottet eller erfordras såsom bevis, överlämnas.

ARTIKEL XI

1. Framställning om utlämning skall [23] göras på diplomatisk väg och skall grundas på följande handlingar.

a) Beträffande den som är dömd för brottet: Vederbörligen bestyrkt utskrift eller avskrift av den behöriga domstolens dom. I undantagsfall må dock den anmodade staten begära ytterligare handlingar.

b) Beträffande den som endast misstänks för brottet: Vederbörligen bestyrkt utskrift eller avskrift av häktningsbeslut eller annat beslut om frihetsberövande, meddelat av behörig myndighet i den

ansökande staten, jämte vittnesutsagor, förundersökningsprotokoll eller annan bevisning, på grund varav sådant beslut må ha meddelats, liksom bevisning i övrigt, som må anses vara av betydelse i ärendet.

2. I denna artikel angivna handlingar skola innehålla en otvetydig beskrivning av den gärning, för vilken den eftersökte är misstänkt eller dömd samt uppgift om plats och dag för gärningens begående. Handlingarna skola åtföljas av bestyrkt avskrift av den ansökande statens tillämpliga lag, däri inbegripet lagstiftningen om preskription av åtal eller om bortfall av straff för det brott, för vilket utlamning begäres, liksom uppgifter till styrkande av den eftersöktes identitet och till upplysning om hans medborgarskap och [24] hemvist.

3. Handlingarna, vara framställningen om utlamning grundas, skola vara åtföljda av vederborligen bestyrkt översättning till den anmodade statens språk.

ARTIKEL XII

1. Avtalslutande stat må på diplomatisk väg begära provisoriskt anhallande av en person, förutsatt att det brott, för vilket han eftersökes, är av det slag, för vilket utlamning skall medgivnas enligt denna konvention. Framställningen skall innehålla:

a) Uppgift om det brott, för vilket den eftersökte är misstänkt eller dömd;

b) Signalement till ledning för den eftersöktes identifiering;

c) Uppgift om hans uppehallsplats, därest denna är känd; samt

d) Förklaring att de enligt artikel XI i denna konvention erforderliga handlingarna föreligga och komma att överlämnas.

2. Om den ansökande staten icke inom en tidrymd av högst 40 dagar från det att den eftersökte provisoriskt anhallits i enlighet med denna artikel företer för hans utlamnande föreskriven framställning jämte vederborlig dokumentation, skall den anhallne frigivas. Ny framställning om hans utlamnande må godtagas endast om den åtföljes av de enligt artikel XI i denna konvention erforderliga handlingarna.

ARTIKEL XIII

1. Kostnader för transport [25] av den utlamnade skola bäras av den ansökande staten. Vederborande judiciella tjänsteman i det land, där utlamningsförfarandet äger rum, skola med alla dem till buds stående rättsliga medel biträda den ansökande statens tjänsteman inför vederborande domstolar. Den anmodade staten skall icke åga fördra ersättning av den ansökande staten för kostnader, som uppkommit till följd av den eftersöktes anhallande eller haktning, förhör med honom eller hans överlämnande i enlighet med bestämmelserna i denna konvention utom för sådana som angivas i andra stycket av denna artikel eller för sådana som ha avseende på den utlamnades kost, logi och underhall i övrigt före hans överlämnande.

2. Domstolstjänsteman, andra tjänsteman samt domstolsstenografer i den anmodade staten, vilka i sin tjänst biträtt vid utlamningsförfarandet och vilka icke erhålla annan avlöning eller ersättning än särskilt, efter utfört arbete utgående arvode, äro berättigade att av den ansökande staten erhålla vanligen utgående betalning för sitt biträde på samma sätt och med samma belopp, som om bitradet lämnats i vanligt brottmålsförfarande enligt lagstiftningen i den stat vars tjänsteman de äro.

ARTIKEL XIV

1. Transport [26] genom den ena avtalslutande statens territorium under övervakning av företrädare för den andra avtalslutande staten av den som utlamnats till den senare staten från tredje stat och vilken icke är medborgare i den stat varigenom han fores skall, där ej annat följer av bestämmelserna i andra stycket i denna artikel, tillåtas utan några rättsliga formaliteter, när detta begäres på diplomatisk

vag och framställningen ar atfoljd av den handling, i original eller bestyrkt avskrift, medelst vilken tillflyktsstaten medgivit utlamningen. I Amerikas Forenta Stater skall bemyndigande forst inhamtas fran Amerikas Forenta Staters Secretary of State.

2. Tillstand varom formales i denna artikel ma likval vagras, om den garning som foranlett utlamningen icke utgor nagot i artikel II i denna konvention uppraknat brott eller darest enligt allmanna rattsprinciper (ordre public) synnerliga skal tala emot genomtransporten.

ARTIKEL XV

I den utstrackning detta star i overensstammelse med bestammelserna i denna konvention och beträffande sadant som icke innefattas dari skall utlamning regleras av gallande lagar och foreskrifter i den anmodade staten.

ARTIKEL XVI

1. Denna konvention skall ratificeras och [27] ratifikationsinstrumenten skola utvaxlas i Stockholm snarast mojligt.

2. Konventionen skall trada i kraft i och med utvaxlingen av ratifikationsinstrumenten. Den ma nar som helst uppsagas av avtalslutande stat genom meddelande harom till den andra avtalslutande staten och uppsagningen skall trada i kraft sex manader efter det sadant meddelande lamnats.

IN WITNESS WHEREOF the respective Plenipotentiaries have signed this Convention and have affixed hereunto their seals.

DONE, in duplicate, in the English and Swedish languages, both versions being equally authentic, at Washington this twenty-fourth day of October 1961.

TILL BEKRAFTELSE HARAV ha de befullmaktigade ombuden undertecknat denna konvention och har nedan anbringat sina sigill.

SOM SKEDDE i tva exemplar, pa engelska och svenska spraken, vilka aga lika vitsord, i Washington den tjugufjarde oktober 1961.

PROTOCOL

At the time of the signing of the Convention on Extradition this day concluded between the United States of America and Sweden, the undersigned Plenipotentiaries

Considering that the Swedish Penal Code provides for two general types of penalties of deprivation of liberty, namely, simple imprisonment ("fangelse") [28] and imprisonment with hard labor ("straffarbete"), and that Article IV of the Swedish Extradition Act of December 6, 1957, provides that no person may be extradited unless the crime for which extradition is requested corresponds to an offense for which a sentence of imprisonment with hard labor ("straffarbete") may be imposed according to Swedish law, and

Realizing that it is the intention of the Government of Sweden to present to the Riksdag a bill to amend the Swedish Penal Code so as to eliminate those two types of deprivation of liberty, replacing them with only one type, namely, imprisonment ("fangelse"), and, also, as a consequence thereof to amend accordingly Article IV of the Swedish Extradition Act,

Agree upon the following provisions respecting the application of paragraph 1 of Article III of the Convention:

1. In the event of a request by the United States for extradition from Sweden, the offense for which extradition is requested must be punishable,

- a. under United States law, by a possible deprivation of liberty for a period of more than one year and,
- b. under Swedish law, had the offense been committed in Sweden, by a possible imprisonment with hard labor ("straffarbete") [29] for a period of more than one year.

2. In the event of a request by Sweden for extradition from the United States, the offense for which extradition is requested must be punishable,

- a. under Swedish law, by a possible imprisonment with hard labor ("straffarbete") for a period of more than one year and,
- b. under United States law, had the offense been committed in the United States, by a possible deprivation of liberty for a period of more than one year.

This protocol shall enter into force upon entry into force of the Convention, and shall be considered an integral part thereof, if the aforescribed amendments to the Swedish Penal Code and the Swedish Extradition Act shall not then have taken place and become effective.

This protocol shall terminate on the date upon which the aforescribed amendments of the Swedish Penal Code and the Swedish Extradition Act become effective. n1 The Government of Sweden shall notify the Government of the United States in writing of such date. n1

-----Footnotes-----

n1 Jan. 1, 1965, as communicated to the Secretary of State by the Swedish Ambassador, Washington, in note No. 13 dated Feb. 1, 1963; not printed.

-----End Footnotes----- [30]

PROTOKOLL

Vid undertecknandet av den innevarande dag mellan Amerikas Forenta Stater och Sverige avslutade konventionen om utlamning ha undertecknade befullmaktigade ombud

i betraktande av att den svenska strafflagen stadgar tva allmanna slag av frihetsstraff, namligen fangelse och straffarbete, och att 4 § i den svenska lagen den 6 december 1957 om utlamning for brott stadgar, att nagon ej ma utlamnas, med mindre den garning for vilken utlamning begares motsvarar brott, vara straffarbete kan folja enligt svensk lag, och

med kannedom om svenska regeringens avsikt att for riksdagen framlagga forslag om andring av den svenska strafflagen for att avskaffa de tva namnda slagen frihetsberovande och ersatta dem med ett enda sadant, namligen fangelse, samt darav foranledd andring av 4 § i den svenska lagen om utlamning for brott,

overenskommit om foljande bestammelser rorande tillampningen av artikel III, punkt 1, i konventionen:

1. I handelse av framstallning fran Forenta Staterna om utlamning fran Sverige maste den garning for vilken utlamning begares kunna bestraffas

- a. enligt lagstiftningen i Forenta Staterna med frihetsberovande under langre tid an ett ar, och,

- b. enligt [31] lagstiftningen i Sverige, om brottet skulle ha begatts dar, med straffarbete under langre tid an ett ar.

2. I handelse av framstallning fran Sverige om utlamning fran Forenta Staterna maste den garning for vilken utlamning begares kunna bestraffas

a. enligt lagstiftningen i Sverige med straffarbete under langre tid an ett ar, och,

b. enligt lagstiftningen i Forenta Staterna, om brottet skulle ha begatts dar, med frihetsberovande under langre tid an ett ar.

Forevarande protokoll trader i kraft vid konventionens ikrafttradande och skall anses utgora en integrerande del darav, forutsatt att forenamnda andringar i den svenska strafflagen och den svenska lagen om utlamning for brott icke da redan foretagits och tratt i kraft.

Forevarande protokoll skall upphora att galla vid den tidpunkt, da namnda andringar i den svenska strafflagen och den svenska lagen om utlamning for brott trada i kraft. Sveriges regering skall skriftligen underratta Forenta Staternas regering om namnda tidpunkt.

IN WITNESS WHEREOF the respective Plenipotentiaries have signed this protocol and have affixed hereunto their seals.

DONE in duplicate, in the English and Swedish languages, both versions being [32] equally authentic, at Washington this twenty-fourth day of October 1961.

TILL BEKRAFTELSE HARAV ha de befullmaktigade ombuden undertecknat forevarande protokoll och dara anbringat sina sigill.

SOM SKEDDE i tva exemplar, pa engelska och svenska spraken, vilka bada texter aga lika vitsord, i Washington den tjugufjarde oktober 1961.

WHEREAS the Senate of the United States of America by their resolution of October 22, 1963, two-thirds of the Senators present concurring therein, did advise and consent to the ratification of the said convention, together with the said protocol;

WHEREAS the said convention and protocol were ratified by the President of the United States of America on October 29, 1963, in pursuance of the aforesaid advice and consent of the Senate, and were ratified on the part of Sweden on April 27, 1962;

WHEREAS the respective instruments of ratification of the said convention and protocol were duly exchanged at Stockholm on December 3, 1963;

AND WHEREAS, in accordance with their provisions, the said convention and protocol entered into force upon the exchange of ratifications;

NOW, THEREFORE, be it known that I, Lyndon B. Johnson, President of the United States of America, [33] do hereby proclaim and make public the said convention and protocol, to the end that the same and every article and clause thereof may be observed and fulfilled in good faith on and after December 3, 1963 by the United States of America and by the citizens of the United States of America and all other persons subject to the jurisdiction thereof.

IN TESTIMONY WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Seal of the United States of America to be affixed.

DONE at the city of Washington this twentieth day of December in the year of our Lord one thousand nine hundred sixty-three and of the Independence of the United States of America the one hundred eighty-eighth.

[EAL]

SIGNATORIES:

FOR THE UNITED STATES OF AMERICA:

FOR AMERIKAS FORENTA STATER:

DEAN RUSK [EAL]

FOR SWEDEN:

FOR SVERIGE:

GUNNAR JARRING [EAL]

LYNDON B. JOHNSON

By the President:

DEAN RUSK

Secretary of State

[Back to country view](#) [View all countries](#)